

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

der kun at sige, at de parter, der i øjeblikket forhandler med hinanden, må naturligvis blive enige, vil naturligvis blive enige og finde en sådan ordning, at de ikke kommer til at konkurrere med hinanden.

Der bliver nu rettet kritik imod det ændringsforslag, som går ud på at nedsætte undergrænsen for statens garanti fra 75 pct. til 65 pct. — jeg ved ikke, om det blot skulle opfattes som et citat fra Finanstidende, eller det var ord, som det ærede medlem hr. Thestrup gjorde til sine egne. Vi har imidlertid i dag hørt, at dette ændringsforslag er stillet efter forhandlinger med sparekasserne og provinsbankerne, hvor disse har gjort gældende, at hvis man går så langt ned, vil de have langt større mulighed for også at finansiere parcelhusbyggeri til mindrebemidlede, således at staten måske overhovedet ikke behøver at udnytte den låneramme, som er angivet i lovforslaget. Med hensyn til mulighederne for privat finansiering mener jeg, at man på dette tidspunkt må nøjes med at udtrykke sin optimisme.

Til slut vil jeg sige, at de mange ord, der fra oppositionens side er talt under denne debat, efter min opfattelse er talt for at forsvare en sagligt uforvarlig stilling, fordi man mener derved at tjene partitaktiske hensyn.

Niels Andersen: Jeg vil gerne takke den højtærede boligminister for tilsagnet om en fortsat liberal forvaltning af bemyndigelsen vedrørende materialebevillinger. Jeg håber, at denne forvaltning vil blive så liberal, at man praktisk taget ikke kan mærke, at der på dette punkt er en bemyndigelse i lovgivningen.

Til det ærede medlem hr. Paabøl vil jeg gerne sige, at jeg har indtryk af, at det efterhånden er blevet en hel religion for oppositionen at være imod den foreslåede boligskat. Modstanden bliver præciseret meget stærkt, både af venstres og det konservative folkepartis talsmænd, uden at man i og for sig fremfører en virkelig saglig argumentation.

Det ærede medlem hr. Paabøl siger, at der er tale om en særskat på en enkelt

befolkningsgruppe. Det er ikke rigtigt. Den ekstraordinære grundskyld og bygningsskyld, som er foreslået, er trods alt skatter, der overvælttes på lejerne; det er lejere og ejere i fællesskab, der kommer til at betale dem, det er ikke skatter, der væltes over på en enkelt befolkningsgruppe.

Det ærede medlem hr. Paabøl sagde videre, at denne ekstraordinære skat ville fordyre omkostningerne for en- og to-familieshuse. Det ville den gøre, såfremt det ikke samtidig skete en skattenedsættelse. Det, der kommer til at foreligge, er jo en klar omlægning fra indkomstskat til grundskyld, til ejendomsskat.

Når det ærede medlem hr. Paabøl videre siger, at lovkomplekset vil medføre en forhøjelse af omkostningsniveauet, er det direkte forkert. Hvis man gennemførte en 30 pct. stigning af huslejerne, uden at der samtidig skete nogen kompensation gennem skatterne, og uden at man hindrede, at der fandt en kapitalisering af lejeforhøjelsen sted, så ville pristallet stige derved, og så var det en foranstaltning, der ville hæve vort omkostningsniveau. Men det, der opnås ved regeringspartiernes lovkompleks, er jo netop, at man gennem en skatteforhøjelse hindrer en kapitalisering af denne huslestigning, som ville andrage 2 800 mill. kr., samt at man ved en indkomstskattenedsættelse hindrer, at pristallet stiger som følge af huslestigningen. Disse muligheder, som betyder så uendelig meget for omkostningsniveauet, undgår man ved regeringspartiernes lovforslag. Det ville derimod ikke være tilfældet, såfremt en lovgivning efter oppositionens ønske blev gennemført, og derfor tør jeg hævde, at det, vi nu står over for, er spørgsmålet, om man ønsker at hæve omkostningsniveauet eller man ønsker at begrænse det eller sætte det ned, således som følgen vil blive efter regeringspartiernes forslag. Det er et meget centralt punkt i hele vor økonomiske politik; man hører både fra ventre og det konservative folkeparti og fra erhvervenes repræsentanter, at omkostningsniveauet er noget aldeles afgørende for de konkurrencemuligheder, vort erhvervsliv har fremover. Derfor finder jeg den lovgivning, vi her er inde på, rigtig, idet den nemlig er omkostningsbegrænsende i modsætning til, hvad der ville være sket,